

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/61/2019
Identifikačné číslo spisu: 1114217783
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1114217783.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KREŽ, s.r.o., so sídlom SNP 89/175, 061 01 Spišská Stará Ves, IČO: 36 451 771, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Bašistom, so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 00 151 866, o zaplatenie 62 349,40 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/147/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. júna 2018, č. k. 4Cob/84/2016-289, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom zo 14. júna 2018, č. k. 4Cob/84/2016-289 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 21. apríla 2016, č. k. 28Cb/147/2014-263, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalobou uplatnený úrok s omeškania, zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- eur a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

1.1. K aktívnej legitímácii žalobcu odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie uznesením z 10. novembra 2014, č. k. 28Cb/147/2014-170 potvrdeným uznesením krajského súdu z 30. apríla 2015, č. k. 3Cob/9/2015-178 s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila obchodná spoločnosť S., s.r.o. a aby na jej miesto vstúpila obchodná spoločnosť KREŽ, s.r.o. Podaním návrhu na zmenu strany, ako i vyjadrením súhlasu obchodnej spoločnosti KREŽ, s.r.o. boli naplnené všetky formálne, aj materiálne predpoklady pre pripustenie vstupu tejto spoločnosti do konania na miesto pôvodného žalobcu. Odvolací súd pritom zdôraznil, že ak by aj v danom prípade prichádzala do úvahy zámena v dôsledku toho, že pôvodný žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný pre neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, vzhľadom na to, že ako žalobca vystupuje obchodná spoločnosť KREŽ, s.r.o. - ktorej aktívnu legitímáciu žalobca nespochybňuje - je podľa odvolacieho súdu bezpredmetné skúmať aktívnu vecnú legitímáciu pôvodného žalobcu.

1.2. Krajský súd k námietke žalovaného týkajúcej sa nesprávnej výšky priznaného úroku z omeškania skonštatoval, že pri priznaní úroku z omeškania vychádzal súd prvej inštancie zo správnych úrokových sadzieb, ako aj zo správnej výšky istiny, z ktorej úrok z omeškania počítal, pričom dospel k záveru, že súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania v nižšej sume, než aká by mu podľa výpočtu uskutočneného odvolacím súdom patrila.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 1. októbra 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

2.1. Vádu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. videl žalovaný v tom, že návrh pôvodného žalobcu z 1. októbra 2014 považuje za zmätočný, keď tento bol označený ako návrh na zmenu účastníka, avšak z jeho obsahu vyplýva, že sa jedná o zmenu účastníka konania. Ak sa jednalo o návrh na zmenu, dovolateľ uviedol, že nikdy nevyjadril súhlas so zmenou, pričom poukázal na znenie ustanovení § 92 ods. 2 až ods. 4 O.s.p. Zároveň žalovaný dodal, že v dôsledku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky nemal pôvodný žalobca nikdy aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, žalobca svoj prípadný nárok nikdy neuplatnil na súde a obchodná spoločnosť KREŽ, s.r.o. (t. j. žalobca) nikdy nebola účastníkom predmetného sporu. Na základe uvedeného žalovaný vyvodil, že povinnosťou konajúcich súdov bolo žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.2. Nesprávne právne posúdenie vecí dovolateľ videl v tom, že v súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí odvolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/76/2007 porušením dohody o zákaze postúpenia pohľadávky je následná zmluva o postúpení pohľadávky neplatná, a to bez ohľadu na dobrú vieru postupníka, pričom každé ďalšie postúpenie takejto pohľadávky treba považovať za neplatné.

3. Žalobca vo vyjadrení z 12. februára 2019 navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 431 C.s.p. (k tvrdenej vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p.) dovolací súd uvádza, že dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Ak dovolateľ uvedeným spôsobom nepostupuje, dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435, čo je dôvodom pre odmietnutie podaného dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C.s.p.

5.1. Dovolací dôvod pri tvrdení vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C.s.p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

6. Dovolací súd uvádza, že žalovaným uplatnený dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p. nie je vymedzený spôsobom uvedeným vyššie.

6.1. Pre bližšie odôvodnenie tohto záveru dovolací súd uvádza, že dovolateľ ani len popisným spôsobom neuviedol, v čom má spočívať ním tvrdená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. vo vzťahu k rozsudku krajského súdu (a ani vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie). V zásade jediné, čo žalovaný v dovolaní vytkol rozsudkom súdov nižšej inštancie, bolo, že v rozpore s jeho presvedčením žalobe vyhovel. Uvedená námietka obsahovo nezodpovedá vymedzeniu dovolacieho dôvodu (a tvrdenej

vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p.). Len ako poznámku dovolací súd uvádza, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, a aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

7. Z obsahu dovolania je však zrejmé, že žalovaný nesúhlasí so skorším procesným rozhodnutím súdu prvej inštancie z 10. novembra 2014, č. k. 28Cb/147/2014-170 a s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu z 30. apríla 2015, č. k. 3Cob/9/2015-178 a reálne sa domáha meritórneho preskúmania uvedených uznesení dovolacím súdom, čo však nie je možné a dovolací súd je rovnako ako súdy nižšej inštancie podľa § 217 ods. 1 C.s.p. viazaný stavom, ktorý je v čase jeho rozhodovania, pričom predmetné procesné uznesenia sú právoplatné. Na základe týchto právoplatných rozhodnutí sa stala obchodná spoločnosť KREŽ, s.r.o. (ktorá so vstupom do konania vyslovila súhlas - pozn. dovolacieho súdu) stranou sporu v postavení žalobcu, v dôsledku čoho je absolútne neopodstatnené tvrdenie dovolateľa, že obchodná spoločnosť KREŽ, s.r.o. sa nikdy nestala žalobcom v predmetnom spore, a že si voči žalovanému neuplatnila priznaný procesný nárok.

7.1. Napriek uvedenému dovolací súd ako poznámku uvádza, že postup súdu prvej inštancie a ani postup odvolacieho súdu v skoršom odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 3Cob/9/2015 pri rozhodovaní o návrhu na „zmenu“ strany nebol správny. Návrh z 1. októbra 2014 nebol v skutočnosti návrhom na zmenu účastníka podľa § 92 ods. 2 O.s.p., ale jednalo sa o návrh na zmenu účastníka podľa § 92 ods. 4 O.s.p., keďže dohoda o odstúpení od zmluvy o postúpení pohľadávky (ktorá bola absolútne neplatná podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka - pozn. dovolacieho súdu) nepredstavovala okolnosť, ktorá nastala po začatí konania, nakoľko sa ňou deklaroval len stav, že pôvodný postupca (obchodná spoločnosť KREŽ, s.r.o.) je naďalej veriteľom pohľadávky uplatnenej žalobou. V tejto súvislosti však pozornosť dovolacieho súdu neušlo, že pokiaľ žalovaný považoval predmetné procesné rozhodnutia za nesprávne (nezákonné), je priam nepochopiteľné, že proti uzneseniu krajského súdu z 30. apríla 2015, č. k. 3Cob/9/2015-178 nepodal dovolanie z dôvodu existencie vady zmätočnosti podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Rovnako tak dovolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný sa nedomáhal ochrany svojich práv ani podaním ústavnej sťažnosti proti uvedenému uzneseniu krajského súdu, hoci predmetom ústavného prieskumu sú aj procesné rozhodnutia, ktorými sa upravuje okruh strán sporu (viď napr. I. ÚS 392/2015, II. ÚS 444/2016, II. ÚS 543/2016, III. ÚS 157/2016).

7.2. Dovolací súd taktiež uvádza, že základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

7.3. V tejto súvislosti platí, že ak by sa aj v určitej časti súdneho konania dopustili súdy nižšej inštancie nesprávneho procesného postupu, je nevyhnutné posudzovať, či je konanie ako celok spravodlivé, a či v ďalšom štádiu konania mala strana sporu právo realizovať jej patriace procesné práva s cieľom ovplyvniť výsledok sporu. Žalovanému pritom nebolo v konaní upreté, aby jednotlivé procesné práva realizoval a aby mal možnosť ovplyvniť výsledok sporu, a ako bolo aj vyššie uvedené (viď bod 6.1. vyššie), ani netvrdil, že by mu súd prvej inštancie alebo odvolací súd znemožnili, aby realizoval jemu patriace procesné práva.

8. Pre dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. (t. j. nesprávne právne posúdenie veci), platí, že musí byť vymedzený spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p. Ak jeho vymedzenie nezodpovedá uvedenému zákonnému ustanoveniu, je naplnený dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p. Uvedené znamená, že povinnosťou dovolateľa je výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť (to znamená predložiť vlastnú právnu argumentáciu na dovolateľom nastolenú právnu otázku - pozn. dovolacieho súdu).

9. Predmetné náležitosti pri vymedzení dovolacieho dôvodu dovolanie žalovaného nespĺňa, v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

9.1. Okrem vnútornej rozporuplnosti dovolacej argumentácie, keď žalovaný tvrdil, že určitá právna otázka nebola v rozhodovacej praxi riešená, a následne uvádzal, že odvolací súd sa neriadil závermi vyslovenými v uznesení najvyššieho súdu z 28. januára 2009, sp. zn. 1Cdo/76/2007, dovolací súd pre

odôvodnenie záveru - že nie je možné podrobiť napadnutý rozsudok krajského súdu dovolaciemu prieskumu - konštatuje, že ani z obsahu dovolania nie je zrejmá právna otázka, aká má byť predmetom dovolacieho prieskumu, rovnako tak nie je z dovolania zrejmé, aké právne posúdenie odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie) považuje za nesprávne, a dovolateľ nepredložil žiadnu vlastnú právnu argumentáciu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mal v nadväznosti na právne závery odvolacieho súdu posudzovať dovolací súd.

9.2. Iba na zdôraznenie dovolací súd dodáva, že nie je oprávnený vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa, ktorá by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii dovolacieho konania, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných než dovolateľom tvrdených skutočnostiach, s ktorými sa mohla oboznámiť protistrana.

10. Nakoľko dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C.s.p. - vada zmätočnosti, v zmysle ktorej by malo byť dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C.s.p. (viď bod 6 vyššie), a ani dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C.s.p. - nesprávne právne posúdenie (viď bod 9 vyššie), nie sú vymedzené v súlade s ustanovením § 431 ods. 2, resp. § 432 ods. 2 C.s.p., najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. f/ C.s.p. odmietol.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.